

El Solerot

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 4500 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 11'100.

Coordenades:

Latitud: 41.96523
Longitud: 1.98208
UTM Est (X): 415652
UTM Nord (Y): 4646417

Classificació

Número de fitxa 08255 - 29
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern
Segle XII-XVII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El desús en el que es troba la masia provoca un deteriorament progressiu.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 015A00010
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 23/10/2007 - 02:00

Descripció

El Solerot està situat en un punt elevat al nord-est de Llofrens des d'on es divisa Sant Miquel de Terradelles, al sud, i la Serra de Degollats, al nord.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per diversos volums adossats en paral·lel. El volum original és el situat més amunt i format per planta baixa i primer pis i té adossats al sud, en un nivell inferior, dos volums, el de l'extrem sud dels quals també compta amb el nivell de golfes. Està bastida amb murs de maçoneria de pedra, amb algunes parts ampliades amb obra vista, i amb les cantonades delimitades amb carreus treballats. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada a l'est, presenta els diversos volums ben diferenciats. En el de l'extrem dret, el més antic, hi ha un portal d'arc de mig punt adovellat amb una finestra emmarcada amb pedra bisellada i amplit motllurat just a sobre. Just al davant hi ha les restes dels murs de pedra que delimitaven la rampa empedrada que conduïa al portal. En el volum central hi ha únicament una finestra reformada a nivell de primer pis. En el volum de l'extrem esquerre hi ha un accés emmarcat amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta, tant a la planta baixa com al primer pis, i una finestra emmarcada amb pedra bisellada i amplit de pedra a les golfes, on el parament és d'obra vista. Destaca també en aquest volum adossat un carreu on hi ha inscrit "SULAROT" amb la data de 1800.

La façana nord mostra dues parts diferenciades. En la de l'esquerra, més alta, no hi ha obertures i en la de la dreta, hi ha dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, una de les quals tapiada.

La façana oest, com la principal, mostra els diferents volums que formen l'edifici. En el de l'esquerra, el més antic, la façana forma un queixal i està adossada directament a un cingle rocós. Conté una porta emmarcada amb brancals de maó i llinda de fusta i dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, una de les quals reformada amb maó. Al volum central hi ha una porta emmarcada amb brancals de maó i llinda de fusta i una finestra emmarcada amb pedra treballada a nivell de planta baixa, i una finestra al primer pis, emmarcada amb brancals de maó, llinda de fusta i amplit de pedra. En el volum de l'extrem dret hi ha quatre finestres al primer pis, una de les quals emmarcada amb maó, i dues finestres emmarcades amb maó a les golfes, on el parament també és d'obra vista. Davant d'aquesta façana hi ha diverses estructures d'ús agropecuari, bastides amb murs de maçoneria de pedra i reformades amb maó, tot i que actualment la majoria estan derruïdes.

La façana sud té un cobert adossat a nivell de planta baixa. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb brancals de maó i llinda de pedra treballada i a les golfes, dues obertures d'arc rebaixat emmarcades amb maó. Just sota teulada hi ha dues obertures més, reformades modernament.

Història

El Solerot es troba documentada al segle XII com a Soler de Pedrós com a batllia de la Catedral de Vic formant part de la antiga unitat territorial de Pedrós. Apareix també en el fogatge de 1553, amb el nom de mas del Soler de Pedrós i dins la Sagrera i la parròquia de Sant Feliu Sasserra. L'edifici actual fou reformat probablement al segle XVII sobre els vestigis medievals, amb importants ampliacions i reformes posteriors.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

